

בא סימן פרק ששי נדה

נד.

עין משפט נר מצוה

א א מ"י פ"ז מהלכות
 אטורי ביאה הלכה ד'
 בא ב מ"י ע"ג הלכה טו:
 ב ג מ"י ע"ג הלכה טז:
 ד מ"י ע"ג הלכה טז:
 ה מ"י ע"ג הלכה טז:
 ו מ"י ע"ג הלכה טז:
 ז מ"י ע"ג הלכה טז:
 ח מ"י ע"ג הלכה טז:
 ט מ"י ע"ג הלכה טז:
 י מ"י ע"ג הלכה טז:

תוס' הרא"ש

שמיני ולילו ד' לילות
 מתוך י"ח מכתב משפט
 דאם ראה ג' ימים בתוך
 י"א יום שבין נדה לנדה
 אם אינם רצופין אינה
 זבה גדולה לאפוקי מרב
 סעדיה שכתב שאם ראתה
 ג' ימים בימי זיבה אפילו
 היו מפורזין צריכין ד'
 נקיים והגיה ר"ת ושיבש
 הוא הדאיתם כתבתו ותלו
 בשמו דאטו רב סעדיה
 מי חתים עליה: ותשמש
 בתסתר. והמה כיון דסיד
 דעשרי לא בעי שימור
 א"כ תקישי ליה דאשה
 משמשת ד' לילות ולא
 יותר ואמאי הא כי ראתה
 יום שבעה עשר תשמש
 ביום י"ח. עוד דפלוגתא
 היא דר"י ור"ל בפרק
 תינוקת לרי יוחנן בעי
 שימור י"ל דהא דקאמר
 ר' יוחנן עשירי בעי שימור
 היינו דוקא בתוך ימי
 זיבתה שאסורה לשמש
 ביום י"ח אפי' פוסקת
 בר לר"ל מהורת דדוקא
 תשיעי שיכול לבא לידה
 זבה גדולה בעי שימור
 אבל עשירי שאינו יכול
 לבא לידה זבה גדולה לא
 בעי שימור אבל בימי
 נדה אפי' ר' יוחנן מודה
 דלא בעי שימור. הלכך
 פריך ותשמש בתסתר אבל
 השתא נחא ליה דאטו
 לשמש ביום י"ח והיינו
 בימי זיבה ואפי' ר"ל מודה
 דמדברנן אטו. ורב ששת
 משני דמדברנן אטו דאפי'
 (בראיתא י"א יום) (ברואה
 ביום י"א גופא) צריכה
 לשימור מדברנן ביום י"ב
 ל"כ' רב אשי [אמר]
 גרגון מותר ואינו אטו
 אלא מחמת יום עשירי
 שיהא הלכך צריכה שימור
 אף בימי נדה לר' יוחנן
 מן התורה כימי זיבה
 ולר"ל מדברנן: ותי אריבס
 הו. פרש"י דפריך אמאי
 תשמש יום מ"ח דהא
 ח' חמישים שהם טמאים
 הם ד' בימי זיבה וד'
 בימי נדה והו' טהורים
 שאחריהם ג' בימי נדה וה'
 בימי זיבה ולא יעלו לה
 לספירת זבה דימי נדה
 אינן עולין לספירת זבה.
 וקשה לפי דא"כ תקישי
 ליה רישא משמעת רביעי
 יהיה מתוך כ"ח יום והלא
 ד' שלישים שהם טמאים
 הם ד' בימי זיבה וג'
 בימי נדה וא"כ ד' ימים
 שאחריהן שהיו טהורין לא
 עלו לספירת זבה והיאך
 התחור חלילה מ"כ ל"כ
 הלא לא תוכל לשמש ביום
 ד' טהורין הראשונים של
 כ"ח השנים. ותו דמשמע
 דאי הוה תני משמשת
 י"ד יום הוה נחא ליה
 ואמאי הוה עד ס"ג יום
 לא שילמו לה ד' לספירת
 זבה כדפרש"י וא"כ היאך
 תחור חלילה מ"כ ל"כ ליום
 ל"מ"ח יום. אלא נראה
 לפרש דפריך אריבס הו
 משום דח' שלישים שהיו
 טמאים היו שני ימים בימי
 זיבה וששה בימי נדה
 ושמונה טהורין שאחריהן
 היאשן הוא להשלם ד'
 ימים נדה ועוד צריכה יום
 ימי

וארבעה יציאות מתוך י"ח. משמע כאן כהדיא דאין נעשה
 זבה גדולה ולא נריכה ו' נקיים עד שתראה ג'
 ימים רצופין צ"ל יום ודלא כחאומס שכתבו בשם רבינו סעדיה
 שצריכה שבנה נקיים אפילו ראתה צ"ל ג' ימים מפוזרים:
תשמש בתסתר. וא"ת כיון

דקס"ז דעשירי לא
 בעי שימור תקשה ליה רישא אמאי לא
 משמשת אלא ד' מתוך י"ח דכי ראתה
 צ"ל משמשת צ"ל ותו דפלוגתא היא
 דפרק בתרא (לקמן ע"ג): לרבי יוחנן
 עשירי בעי שימור ולר"ל לא בעי
 שימור ויש לומר דהא דקאמר רבי
 יוחנן עשירי בעי שימור היינו צימי
 זיבה שאסורה לשמש ביום י"א אפילו
 פסקה ולר"ל מותרת דעשירי כיון
 דאינה יכולה להיות זבה גדולה לא
 בעי שימור ולהכי צרישא נחא דאסורה
 צ"ל דהו צימי זיבה דאפילו ר"ל
 מודה דמדברנן אטו רב סעדיה נדה
 סגד המקשה דאפילו רבי יוחנן מודה
 דלא בעי שימור ולכן פריך תשמש
 בתסתר ומשני רב ששת גרגון אטו
 דאפילו צריכתי צ"ל נריכה שימור
 מדברנן ביום י"ב לכ"ע ורב אשי
 אמר דאינו אטו אלא משום שראתה
 בעשירי ולריכה שימור לרבי יוחנן אף
 צימי נדה מן המורה כמו צימי זיבה
 ולר"ל מדברנן: **הני אריבס**
 הו. פ"ה דפריך אמאי משמשת יום
 מ"ח דשמונה חמישים שהן טמאים
 ד' ימי זיבה וד' ימי נדה ושמונה
 טהורין שאחריהם ג' צימי נדה וחמש
 צימי זיבה וג' ימים הראשונים דימי
 נדה לא יעלו לה לספירת זיבה דאין
 ימי נדה עולין לספירתה דאפי"ג דאינה
 נדה שהרי אינה חוזרת לפתח נדתה

שוטות ניהו. בתמיה: דמינא. לפרושי פקחות דמתניתין קמאי:
יום אחד טמא ויום אחד טהור. כל ימיה וקמיירי כשרואה ציוס:
משמשת שמיני. ליום שראתה צו ראייה ראשונה שהרי טהורה (ה) הוה
 שהרי נשביעי לערב טבלה ולא תראה עד תשיעי הלכך משמשת
 שמיני שלם לילה ויום ולילו עמו.

ליל (ו) אחריז נגיה תשיעי: **וארבעה**
לילות מתוך שמונה עשר יום. לראייה
 הראשונה שהרי אשה זו לא תראה זבה
 לעולם שאינה רואה ג' רצופין וכשהיא
 רואה תשיעי תראה שומרת עשירי
 ותשמש צלילה ותראה צ"ל ותשמור
 צ"ג ותשמש צלילה הרי שמים ותראה
 צ"ג ותשמור ו"ד ותשמש צלילה הרי
 שלשה ותראה ט"ו ותשמש ט"ז ותשמש
 לערב הרי ד' צ"ז ותראה ותשמור
 י"ח הרי כלו י"ח ולא שמשה אלא ד'
 לילות לצד שמיני ולילו ותשמיש אחרון
 אינו בתוך י"ח ולמתר צ"ט כשתראה
 תראה מחלת נדה שהרי שלמו י"ח שצין
 נדה לנדה וחזרת למינה שאמרנו:
ואם היטה רואה. כלל הימים הטמאים
 מצערה: אינה משמשת אלא שמיני.
 שלם לילה ויום אבל לא ליל של אחריו
 שהרי תראה צו ותהא טמאה וריכה
 לשמור עשירי וצלילה לא תטבול שהרי
 רואה וכן עד סוף י"ח שהן י"ח עם
 ימי הנדות וצ"ט תראה מחלת נדה
 ותחזור למינה ותשמש שמיני וכן
 לעולם: צ' ימים טמאים כו'. כלל
 דמילתא כל ימים לאתקן עד סוף
 פירקין כשרואה מצערה: משמשת
 שמיני. שהו משני ימים הטהורים
 ששביעי ושמיני טהורין הן אלא
 שהשביעי מהנדות וטובלת לערב
 ומשמשת שמיני שלם ולערב תראה
 שהוא תשיעי וכן א' עשירי ותשמור י"א

יום אלא שני ימים וטובלת לערב ומשמשת י"ב ותראה י"ג
 וי"ד ותהא שומרת ט"ו ותשמש ט"ז ותראה י"ז וי"ח ותשמור י"ט
 דקצבר הרואה יום י"א אטו לשמש למחר ולקמן פריך ותשמש
 בתסתר דהא כלו ימים שצריכה שימור ומ"מ ציוס עשרים
 משמשת וכשתראה יום כ"א הרי היא מחלת נדה וחוזרת למינה זה
 שאמרנו: **ושמשת ששספר.** דקיימא לן דפרק אחרון (לקמן ע"ג): יום אחד
 עשר לימי זיבה לא בעי שימור יום כנגדו וזו למה משמרת י"ט בשביל
 י"ח שהוא סוף זיבה: גרגון דסגן. דפרק תינוקת (סג). הרואה יום
 י"א וטבלה ליום שלאחריו וראתה צו ציוס צית הלל אומרם
 הרי זה גרגון שלל המתין יום זה ומנהך צריכתא דקמיני ומשמשת
 יום עשרים ולא יום י"ח משמעין דאסור להיות גרגון ולשמש ציוס
 י"ב עם הרואה צ"ל: רב אשי אמר. לעולם אינו אטו והכא דתני
 אטו משום שראתה יום עשירי דאינה בעי שימור לפיכך תשז י"ט
 הטהור ויהא שימור ליום י"ז שהוא עשירי לימי זיבה. שימור לא הוי
 אלא יום טהור דהכי נקפא לן יהיה מלמד ספורת יום אחד לאחד
 וספירה לא הוי אלא יום טהור: משמשת שני ימים. אחד הוא וי"ב
 שהשמיני ותשיעי יום א' שצין נדה לנדה הן ועשירי שימור אלא הן
 וזבז אינה משמשת לעולם שהרי תראה זבה צ"ג וי"ד וט"ו ולריכה
 לסקור ו' נקיים והיא לא תראה ו' נקיים לעולם: יום אחד. שמיני
 דכולה צריכתא כשרואה מצערה: רביעי ימיה מתוך י"ח. שבעה ימים
 שאחר שבעה הטמאים של נדות היא משמשת ושבבעה השלישיים תראה
 זבה ושבבעה האחרונים הן ימי הספירה הרי כ"ח וציוס כ"ט תראה
 מחלת נדה ומחלת משמשת רביעי ימיה ולהכי נקט כ"ח מפני שמחלת
 נדותה של זו מ"כ ל"כ: ט"ו יום מתוך מ"ח. כגון ח' הראשונים
 השמיני ימי זיבה ומשמנה השניים תשמור יום לשמיני ושלפניו תשמש
 שבעה הרי ט"ו שבערז עלים ושאריו צ' לצא מימי זיבה ושלפניו השלישיים
 שנים מהן ימי זבז והששה תחילת נדה ושמונה הרביעיים שהן טהורים
 ב' הראשונים ילדים ו' ימי נדה והשבעה תשמש ועכשיו נותרו ד' ימים
 מימי זיבה שמונה חמישים הרי היא זבה משלשה ראשונים וח' שלאחריהן
 שבעה לספירה ושמיני לתשיעי הרי ט"ו יום מתוך מ"ח וציוס מ"ט
 דמותיב שהאשה הזאת לא תשמש יום מ"ח לפי שהשמונה החמישיים שנעשית בהן זבה אין מהן אלא ד'
 וימי זיבה וימי נדה וימי טהורין שני ימים הראשונים לנדות שכתבא שמונה טהורין
 שאחריהם לא יעלו לשנה הראשונים לימי הספירה לפי שהן השלמה וכן כל ח' השביעיים (יום) ועד שיגיע יום ס"ג לא יעלמו ימי ספירתה:
 הלכך

א) לקמן ע"ג. ב) ויקרא
 ט"ו. ג) לקמן ע"ג. ד) ונפיל
 ל. ד' ד' אבי"ו. ה) מרש"ט
 מ"ז.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה משמשת וכי
 טהורה היא שהרי: (ב) ד"ה
 ולילו עמו ל"ל של אחריו:
 (ג) ד"ה אריבס ובי הן
 (ד) ד"ה האחרונים:
 (ה) תוס' ד"ה הני ה"ה
 ולמאי דמבשרה הש"ס ימי
 לילה הדי"ה:

גליון הש"ס

גב' משמשת שמיני ולילו
 עמו. ע' כהנ"ש צ"פ צנת
 קומס פ' א':

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) רש"י ד"ה משמשת וכי
 שהו ובי ד"ה עשירי ושמור
 יום י"א ובי ס"ג: ב) ד"ה
 ט"ו יום ובי ותמנה הרביעים
 שהן טהורים האשון שלם ו'
 ובי ס"ג: ג) ד"ה תראה ומתא
 דמשנת פ' מלל דמשה מתק
 ובי צ"פ ובעי זיבה ובי ס"ג
 ד) בקין משפט אוח' ז' ימי
 ועושה כה"ה הלכה ז' וי"א
 הדיוק: